

- 2) Οσάκις εθνικός κανόνας, όπως το άρθρο 3, παράγραφος 3, της υπουργικής απόφασης TAS 2865/2003, εξαρτά την πρόσβαση στην προαιρετική ασφάλιση ή στην προαιρετική συνέχιση της ασφάλισέως από την προϋπόθεση της αποδεδειγμένης συμπλήρωσως περιόδων καταβολής εισφορών, είναι απαραίτητο ο ενδιαφερόμενος να έχει υπαχθεί στην ισπανική νομοθεσία σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο του παρελθόντος ή οφείλει ο αρμόδιος ισπανικός φορέας, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 883/2004, να λάβει υπόψη του τις περιόδους καταβολής εισφορών που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους σαν να επρόκειτο για περιόδους καταβολής εισφορών συμπληρωθείσες στην Ισπανία;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλειας (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Ισπανία)
στις 29 Μαρτίου 2019 — UP κατά Banco Pastor S.A.U.**

(Υπόθεση C-268/19)

(2019/C 238/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: UP

Εναγόμενη: Banco Pastor S.A.U.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το αποτέλεσμα της μη δεσμευτικότητας κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποκλείει το κύρος συμβάσεως η οποία τροποποιεί καταχρηστική ρήτρα και συνήφθη μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία, όταν (α) η καταχρηστική ρήτρα, κατά τον χρόνο συνάψεως της εν λόγω συμβάσεως, δεν είχε κηρυχθεί άκυρη ούτε είχε διαπιστωθεί η έλλειψη ισχύος της ούτε είχε προειδοποιηθεί ο καταναλωτής για την πιθανότητα να κηρυχθεί τελικά καταχρηστική και (β) η εν λόγω τροποποιητική σύμβαση δεν είχε χαρακτήρα διακανονισμού; Σε αυτή την περίπτωση, είναι κρίσιμο για το κύρος της εν λόγω συμβάσεως το γεγονός ότι ο καταναλωτής έχει διαπραγματευτεί το περιεχόμενο της τροποποίησης;
- 2) Έχουν το άρθρο 3, παράγραφος 1, και το άρθρο 4 της οδηγίας 93/13 την έννοια ότι, προκειμένου να θεωρηθεί διαφανής ρήτρα προβλεφθείσα με σύμβαση που συνήφθη μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία με την οποία τροποποιείται προηγούμενη καταχρηστική ρήτρα, απαιτείται να έχει ενημερωθεί ο καταναλωτής, κατά τη σύναψη της τροποποιητικής συμβάσεως, σχετικά με τον καταχρηστικό χαρακτήρα της αρχικής ρήτρας ή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, σχετικά με την πιθανότητα να κηρυχθεί η εν λόγω ρήτρα καταχρηστική; Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι η νέα ρήτρα αποτέλεσε αντικείμενο ατομικής διαπραγματεύσεως αποκλείει σε κάθε περίπτωση τον έλεγχο καταχρηστικότητάς της;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).